

"दारूल -अलू देवबंद ची स्थापना उद्दिष्टे व स्वातंत्र्य लढ्यात योजदा-1"

प्रा.डॉ.अब्दुल्ला चाऊस

सहाय्यक प्राध्यापक,

इतिहास विभागप्रमुख,

डॉ. रफिज झजेरिया कॉलेज फॉर व्हूम-1,

औरंगाबाद (महाराष्ट्र) इंडिया

प्रस्तावित :

भारतीय स्वातंत्र्य लढ्यात हिंदु-मुस्लिम अनेक जातीधर्माच्या लोकांनी तान-मन-धनाने भाग घेतला आहे. या स्वातंत्र्य लढ्यात उलेमांची भूमिका देजिल फार महत्त्वाची आहे. जराज भारतातील सर्व मुसलमाना हे उलेमांच्या नेतृत्वाजाली स्वातंत्र्य लढ्यात भाग घेत होते. भारताच्या स्वातंत्र्यासाठी उलेमांनी मोठ्या संख्येने बलिदान दिले आहे. राष्ट्रीय एज तेसाठी व अजंडतेसाठी उलेमांनी विरतेने आजि प्रजमाने, जिहाद द्वारा आपले बलीदान दिले.

भीरतात इंजजांचे प्रशासना व धोरजे:

सन १८०३ मध्ये जेव्हा ईस्ट इंडिया कंपनीने दिल्लीच्या राज जराभारातून शाह आलमचे महत्त्व जमी जेले व घोषजा जेली जी, "जल्जत जुदा जी, मुल्ज बादशाह जा और हुक्म कंपनी बहादूर जी"^१ म्हजजे जनाता अल्लाहची, देश बादशाहच्या आजि देशात आदेश ईस्ट इंडिया कंपनीचा अशा प्रजराची घोषजा ऐज्ज उलेमांमध्ये जळबळ उडाली. याबद्दल तीव्र जोध व संतप्त प्रतिक्रिया उमटल्या. जामा मशिद -दिल्लीचे शाह अब्दुल अजिज मोहदीस देहलवी यांनी १८२४ मध्ये 'फतवा' जादूना इंजजांविरूद्ध जिहाद पुजारला. त्यांना आपल्या भाषजात जाहिर जेले जी, आजपासून भारतात "दारूल हरब" झालेला आहे. (ज्या देशात मुस्लिमेतरांची सत्ता असते व त्यांना आपल्या धर्मानुसार आचारज जरज्यात मनाई असते) या परिस्थितीत जुलमी सरजराच्या विरोधात जिहाद जरजे हे एज माहाना जार्य आहे."^२

१८५७ च्या उठावानंतर इंजजांनी मुसलमानावर जुलूम जरज्यात जसलीही जसर सोडली नाही. अशा अवस्थेत ही उलेमांनी स्वातंत्र्यासाठी अनेक चळवळ सुरू जेल्या. उदा. फरायजी वहाबी देवबंद, रेशमी रूमाल, जिलाफत, ई. चळवळी सुरू जरज्यामाजच्या उद्देश हा जी, भारतीयांमध्ये एजता, स्वातंत्र्यता, देशभक्ती, बंधूता निर्माज जरजे. देशहितासाठी जिहाद जरजे, देशाचा स्वाभिमान वाढविजे, बलीदान देजे, शहिद होजे.

इंजज अधिजारी SIR ACTIN CALLEL यांच्याप्रमाणे १८५७ च्या उठावानंतर इंजजी शासनाने मुसलमानाशी उठावाचा बदला म्हजून त्यांना शिजजापासून वंचित ठेवत "जझी" हे पद समाप्त जेले.^३ मुस्लिमांना शिजजाची संस्था ताब्यात घेतल्या. तसेच हुजळीच्या इस्लामी स्कुल चे इंजजांनी जॅलेजात रूपांतर जेले. मुस्लिमांना शासजिय सेवेत न घेज्याचे ठरविज्यात आले. सुंदरबन चे जमिशानर यांचा शोरा आपल्या शासनाच्या जॅजेट मध्ये सापडतो.^४फक्त हिंदुनाच शासजिय सेवेत घेज्यात आले.

शासनात फारसी भाषेऐवजी इंजज भाषा अनिवार्य जरून फारशी विद्वानांना नोजरीतून जादूना टाजले आजि इस्लामी शिजज व संस्थांना महत्त्व जमी जरून टाजले.^५ इंजजांनी मुसलमानांचे आर्थिज, सामाजिज, राजजिय व धार्मिज शोषज जेले व प्रत्यज जेत्रात मुसलमानांना माजे जेले.

सदरील-न जारजांमुळे मुस्लिम विचारवंत व उलेमांनी-निर्जय घेतला जी, आपज आपल्या शैजिज संस्था सुरू करू व त्याद्वारे सामाजिज, राजजिय व धार्मिज जेत्रात -याय मिळवून घेऊ व त्यांनी दारूल-उलूम देवबंद ची स्थापनेच्या निर्जय घेतले.

दारूल -उलूम देवबंद ची स्थापना:

हजरत मौला-ना जसिम -ना-गोतर्वींनी आपल्या सहज-न्यांच्या मदतीने भारतात, राज्य-उत्तर प्रदेश, जिल्हा सहार-पूर ची एज तहशिल देवबंद जे जी एज प्राचीन जाव आहे.^६ ३० मे १८६६, जुलुवारी (हिजरी सालाप्रमाजे १५ मोहरम १२८३) पंचशंभा रोजी मशिदे छत्ताच्या उघड्या जाजी डाळीबाच्या (अ-गाराच्या) झाडाजाली स्थापनेच्या मुहूर्त जरज्यात आला.^७ देवबंदच्या प्रथम अध्यापजाचे -गांव हजरत मौला-ना महेमूद देवबंद होते. तर सर्वात पहिले विद्यार्थी हजरत शेज-ऊल-हिंद मौला-ना महेमूद -उल-हस-ना रहेमतूल्ला अलै होते.^८ देवबंदला पैजंबर सय्यद सुलेमा-ना च्या जळापसू-ना महत्व आहे. देवबंदच्या -नामवंत घराज्याची -नावे सिद्दीजी, शेज व उस्मा-नी होते.^९ देवबंद मध्ये दो-ना ऐतिहासिज मशिद आहे. मसजीदे छत्ता जिथे सुफी हजरत बअसू-ना आराध-ना जरीत होते.^{१०} दुसरी मस्जी जा-ना जाला मुघल सम्राट औरजजेब यांनी बांधले होते.

देवबंदमध्येच दारूल-उलूम ज उघडज्यात आले??

देवबंद हा दिल्ली पासू-ना १४४ जि.मी. अंतरावर आहे. सहारजपूर हे प्राचीन जाव असल्यामुळे त्यावार इंजजाचा डोळा -व्हता. तसेच हा जाव मुज्य राजमार्जावर -व्हता. ह्या शिवाय दुसरे जरज असे जी, हजरत शाह वलीउल्ला हे एज ज्रंतीजरी होते.^{११} शाह अब्दुल अजिज त्यांच्या मुलजा होता. मौला-ना अब्दुल हा इ. मुफती सदरोद्दी-ना, मौला-ना अली आजि इतर लोजांवर शाह वलीउल्लांच्या विचाराचा प्रभाव होता. जे वलीउल्लाच्या एज इशा-न्या प्रमाजे देज्यास तयार होते.^{१२}

-नंतरच्या जळत हाजी सय्यद आबीद हुसै-ना, मौला-ना महेताब अली व देवबंदचे जमी-नदार मौला-ना शेज -निहालअहमद आजि मौला-ना जसिम -ना-गोतर्वी या सारज्या महा-ना उलेमांनी मस्जीदे छत्ता येथे लहा-नासा अरबी मदरसा सुरू जेला व -नंतर त्याला -वही-ना जाजेवर अर्थात आजच्या जाजेवर स्थालंतर जरज्यात आले.^{१३} मौला-ना रफीयोद्दी-ना यांनी एज दा स्व-पात देवबंदच्या बाजेत पवित्र जबा पाहीला -ना-गोतर्वींनी त्या स्व-पात दारूल-उलूमच्या स्वरूपात सुरू जेले.

जही दिवसा-नंतर छत्ता मशिदीची जाजा दारूल-उलूम साठी अपूर्ज पडू लाजली. त्यामुळे दारूल-उलूम ला १९२० मध्ये जझी मशिद मध्ये मदरसा सुरू जरज्यात आला. पुढे ही जाजा देजील दारूल-उलूमसाठी जमी पडू लाजली. म्हजून -ना-गोतर्वींच्या वि-नंती वरून मजलिसे. शोरा-नी शहराबाहेर एज मोठी जाजा जरेदी जेली.^{१४} १९ जिलहज्जा १२९१ रोजी वार्धिज पारितोषिज जर्ज्यमा-नंतर इमारतीच्या आधार शिलेच्या जर्ज्यम ठेवज्यात आला. प्रथम विट मौला-ना अहमद अली साहब सहार-पुरी यांच्या हस्ते ठेवज्यात आली. दुसरी विट हाजी साहबांच्या हस्ते ठेवज्यात आली. व तीसरी विट मौला-ना रशिद अहमद जंजवही, मौला-ना हजरत -ना-गोतर्वींनी विट ठेवल्या आजि ज-न्या बांधजामाला सुरूवात झाली.^{१५}

दारूल- उलूम देवबंद संस्थापक सदस्य

- १) हजरत मौलाना जसिम -ना-गोतवी
- २) मौलाना रशिद अहमद जंजवही
- ३) ज-नाब जुल्फेजर साहब
- ४) मु-नाजी फजल हज साहब^{१६}

दारूल -उलूमची उद्दिष्टे:

जालील उद्दिष्टांच्या पूर्ततेसाठी दारूल-उलूम ची स्थापना करण्यात आली होती. ही माहिती दारूल-उलूम च्या जु-या संविधान मध्ये लिहिण्यात आली होती.

- १) धर्माची सेवा करजे: जु-रआ-ना मशिद, तफसीर, हदीस, अजाएद व जलाम आजि त्यांच्या ज्ञा-नासंबंधी आवश्यक व उपयुक्त उच्च शिजज देजे, व मुस्लिमांना इस्लाम ची पूर्ण माहिती देजे, सुचित करजे, हिदायत देजे व प्रचाराच्या माध्यमा-नुसार धर्माची सेवा करजे.
- २) इस्लामिज न-यमांचे विद्यार्थ्यांना प्रशिजज देजे व त्या न-यमांचे विद्यार्थ्यांना आपल्या जीव-नाचे पालन करून सुजर्म आजि व्यवहारात इस्लामी जीव-ना पद्धत आजजे.
- ३) इस्लामचा प्रचार व प्रसार करजे, जरीबांचे रजज करजे, प्रचारासाठी लेज-ना करजे, भाषज करजे, मुस्लिमांमध्ये शिजज प्रसार करजे, त्यांच्यात उच्च विचारधारा, चांजले आचरज निर्माज करजे, सुसंस्जार घडविजे.
- ४) शास-नाच्या देजज्या, अ-नुदान, सवलती -ना घेता आत्म-निर्भर राहून स्वातंत्र्य अबाधित ठेवजे.
- ५) इस्लामी शिजजाचे प्रचारासाठी अ-नेज वेजवेजळ्या ठीजजी अरबी मदरसे स्थापन करजे व त्याला दारूल-उलूम शी जोडजे.

हजरत मौलाना जरी मोहमंद तय्यब, मोहतमीम (व्यवस्थापक) दारूल-उलूम देवबंद यांनी दारूल-उलूम चे उद्दिष्टांचे विश्लेषज पुढीलप्रमाणे जेले आहे.

- १) धार्मिजत्व : सुरुवातीपासून ते शेवटपर्यंत इस्लाम -ने दिलेल्या शरीअतवर पूर्णपणे पालन करजे इस्लाम पालन करून व्यक्त-ना आदर्शवादी ब-विजे.
- २) स्वातंत्र्यता : दारूल-उलूम पूर्णपणे परजिय जुलामीच्या विरोधात होते. शैजजिज व आर्थिज बाबतीत स्वतंत्र जीव-शैली बाळजजे, शासजिय दबाव राहू -नये म्हजून शास-नाच्या देजज्या - अ-नुदान स्वीजकरू -नये.
- ३) साधेपजा: सरलता व जष्टाळू वृत्ति यामुळे उलेमा व फजला जिहादे जिदजी मध्ये जष्ट सह-ना करू शजे ल.
- ४) महा-ना चरित्र : दारूल-उलूम च्या विद्यार्थ्यांमध्ये महा-ना आदर्श जोपासला तो एज पीढीतून दुसऱ्या पिढीत संज्रमज करजे.

- ५) ज्ञान व शिजजाची रूचि : दारूल-उलूम आरशाप्रमाणे स्पष्ट आहे. तेथे जगातून विद्यार्थी येतात. त्यांना शिजज व ज्ञान दाना जख्यासाठी दारूल-उलूम चे शिजज सदैव तत्पर असतात. दारूल-उलूम ची सेवा जराज्या लोकांमध्ये बलीदान व आदर्शाचे संस्कार आहेत. तसेच मुस्लिमांना या लोकांवर पूर्ण विश्वास आजि निष्ठा आहे. जजाच्या प्रत्येक भाजातून दारूल-उलूम साठी आर्थिक सहायता मिळते. या मदरश्याच्या बहुतेक विद्यार्थ्यांनी स्वातंत्र्यासाठी बलिदान दिले.^{१७}

दारूल -उलूम चे प्राथमिक उद्दिष्टे:

दारूल-उलूम चे संस्थापक मोला-ना जसिम -ना-गोतर्वी-नी शैजिज, धार्मिक, साहित्यिक, सामाजिक व राजकीय जेत्रात मुस्लिमांसाठी मोलाचे जय जे ले आहे. त्यांनी विशेषता: दी-नी मदरसे व दारूल-उलूम साठी जालीलप्रमाणे उद्दिष्ट निश्चित जे ले.

- १) सर्वसामान्य लोकांजडून देजज्या: शासनाजडून दिल्या जाजाच्या देजज्या, अनुदानाजि वा सावजराजडून श्रीमंताजडून मिळजाच्या देजज्यांचा मोला-ना जसिम -ना-गोतर्वी-नी जहीही स्विकार जे ला नाही. त्यांनी फक्त सर्वसामान्य लोकांजडून देजज्या घेतल्या. हे त्यांच्या महा-तेचे उदाहरज आहे.^{१८}
- २) स्वार्थी लोकांपासून सावधान राहजे: जे लोका आपल्या नावासाठी दान धर्म देतात त्यांचे दान स्विकार नाये.
- ३) एकाच व्यक्तिला पूर्ण अधिकार ना देजे: ना-गोतर्वी-नी चेतावजी दिली आहे जी, एकाच व्यक्तिकडे सर्व अधिकार देवू नाये. त्यांचे भविष्यात वाईट परिजाम होतात. यासाठी त्यांनी लोकांजडून सल्ला दिला व जय वाटप पद्धतीचा पुरस्कार जे ला.^{१९}
- ४) शाळा निरीजज : निरीजजांला पूर्ण अधिकार ना देता त्याच्या निर्जयावर समितीला अधिकार देज्यात यावा आजि मदरश्यांना भेटी देजाच्या सूचना सल्ल्यांचा विचार जरजे.^{२०}
- ५) आर्थिक साधने : जोपर्यंत दारूल-उलूम ला जयम स्वरूपात आर्थिक मदत मिळत नाही तोपर्यंत त्यांचे उच्चल भविष्य राहजार नाही. म्हजून प्रत्येक वर्षी सर्वसामान्य लोकांजडून देजज्या घ्याव्यात. इंशाअलाह जेजत्याही जाजीरदार, जमी-दार व व्यापाज्याजडून देजज्या स्विकार नाये व त्यांचे वर्चस्व स्थापीत करून घेवू नाये. फक्त निःस्वार्थी लोकांजडून देजज्या स्विकाराव्यात.^{२१}
- ६) निष्ठापूर्ण : दारूल - उलूमच्या सल्लाजारांनी संज्येशी निष्ठापूर्वक व विश्वासाने राहजे आवश्यक आहे.^{२२}
- ७) स्वातंत्रता : दारूल-उलूम मध्ये शासक व उमरांचे योजदान ही हा निजज आहे.
- ८) शिजजत एजता : दारूल-उलूम मधील सर्व शिजजत एजता असजे जरजेचे आहे. जारज एजतेच्या अभावामुळे मदरश्यांचा न्हास सुरू होईल.^{२३}

वरील उद्दिष्टांनुसार व तत्वांनुसार एका जोष्ट आपल्या लजात येते जी, एका व्यक्तिला पुजपजे अधिकार ना देजे, शासन मार्फत दिल्या जाजाच्या देजज्या-अनुदाना-नि स्विकारजे, सर्वसामान्य लोकांजडून व निःस्वार्थी लोकांजडून देजज्या स्विकाराज्यात इ-स्पेक्टरला जमी अधिकार व जास्त जबाबदाज्या देज्यात आल्या होत्या. निर्जय सर्व सल्लाजारांच्या संमतीने घेज्यात येत असत. सर्वांची संमती असेल तो निर्जयच अंमलात येत असत.

निष्कर्ष:

१८५७ च्या उठावात पराजय मिळाला होता. या पराजयाची पूर्ती जर ज्यासाठी हजरत मौला-ना जसिम -ना-गोतवी यांनी १८६६ मध्ये देवबंद येथे मदरसा-ए-इस्लामी अरबी -नावा-ने एका मदरस्याची सुरुवात जेली. प्रजति जरू-ना या मदरस्या-ने दारूल-उलूम देवबंद चे रूप धारज जेले.दारूल-उलूम हे एज धार्मिज शिजजाचे जेंद्र असू-ना या देशात जंती उभी जर ज्याचे ही स्थळ होते. या जेंद्राचा हेतूच "१९५७ च्या उठावात पराजयाची पूर्ती जरजे होता." अर्थात देशाच्या स्वातंत्र्यासाठी योज्य वातावरज तयार जरजे, देशासाठी जिहाद जरजारी युवा पिढी तयार जरजे, राष्ट्रभक्ती, एजता, बंधुभाव, समा-नाता, बलिदाना जरजारे देशभक्त तयार जरजे, या हेतू-नेच दारूल-उलूम देवबंदची स्थापना जर ज्यात आली होती.

देवबंदच्या संस्थापजं-नी देशाच्या स्वातंत्र्यासाठी शामली व था-नाभव-ना च्या उठावात प्रत्यज भाज घेतल-ना होता. दारूल-उलूम च्या जंतीजारी संस्थापजामध्ये हाजी आबिद हुसै-ना, मौलवी जसिम -ना-गोतवी, मौलवी महेताब अली, मौलवी जुल्फीजर अली, मौलवी फजले रहेमा-ना, मु-शी फजले हज आजि शेज निहाल अहेमद होते.

दारूल-उलूम देवबंदाचे सर्वात प्रथम विद्यार्थी, शिजज, जुलजुरू मौला-ना महेमूद-उल-हस-ना यांनी आपले शैजिज जार्याबरोबर देशाच्या स्वातंत्र्यासाठी विभिन्न जार्य जे ले त्या मध्ये "समरातूल-तरबीयल" १८८७ (दारूल-उलूम च्या जल्याजारीजरीता), १९०९ मध्ये "अ-जुम-ना-ए-जमिअतूल अ-सार (उद्देश: दारूल-उलूमची स्थापना ज्या उद्देशासाठी झाली आहे. त्यांचा प्रसार व प्रचार जरजे व आर्थिज सहाय्य जोळा जरजे) १९११ ला "जमीयते अ-सार", १९२३ मध्ये आपल्या मार्जदर्श-नात "-नाजरातूल मारूफ" (एज शैजिज वर्ज, प्रशिचज वर्ज व विचार-वि-मय जिंवा निजय घेज्याची जाजा होती.) १९१६ ला मौला-ना उबैदउल्ला सिंधी यांना अफजाजिस्ता-ना रव-ना जरू-ना तेथे भारताच्या स्वातंत्र्यासाठी "निर्वासीत सरजर" स्थापना जेले. -नातर "रेशमी रूमाल चळवळ" सुरू जे ले व १८ सप्टेंबर १९१५ मध्ये तुर्जी सरजरशी सहायता घेज्यासाठी दुस-न्या हज साठी सऊदी अरब ला रवा-ना झाले तेथे इंज्रजां-नी त्यांना अटज जे ले व मौला-ना महेमूद-उल-हस-नाल आल्या तुरूजातू-ना ति-ना (३) वर्ष सात (७) महि-या-नातर ८ जून १९२० ला मुंबईत पोहचले त्यावेळी जिलाफत जमेटीच्या उलेमां-नी "शेज -उल-हिंदु" या पदवी-ने स-मानित जेले. त्यांनी राष्ट्रीय जंजेसला ही स्वातंत्र्यच्या जाळा सहजय्य जेले व 'जमिया-मिल्या इस्लामीयांचे स्थापनेत मोलाचे जार्य जेले.' जमियते-उलेमा-ए- हिंदची स्थापनेत मोलाचे जार्य होते. भारतीय स्वातंत्र्याच्या लढ्यात जमियते-उलेमा-ए-हिंद -ने राष्ट्रीय जंजेस पजाबरोबर जार्य जेले आजि मुस्लिम लिजला विरोध जेला. लिजच्या फाळजीला हि जमियते-उलेमा-ए- हिंद यांनी पुर्जपजे विरोध जेला. आजि मुस्लिम लोजं-ना वि-नांती जेली जि, मुस्लिम लिजच्या सदस्यत्वाच्या पदाचा राजी-नामा देजे इत्यादी. या वरील उद्दिष्टांची पूर्तीसाठी दारूल-उलूम देवबंद ची स्थापना जर ज्यात आली होती.

संदर्भ सूचि:

- १) लेज्ज : सय्यद तुफैल अहेमद मंजलूरी -" मुसलमानों का रोशन मुस्तजबिल" पा-नं. १८ (१), ४८ (३), १६६ (४).
प्रकाशक: जुतूबजा-ए-अजिजीया, दिल्ली प्र.व.१९४५.
- २) जिहाद-ए-आजादी और अजाबिरी-ए-जमियते उलेमा, पा-नं. १० प्र. जमियते उलेमा महाराष्ट्र
- ३) Authors: Barabara Daly Metcalf Islamic Revival in British India, Page No.८८ (५), ८८ (१०), ९८ (२०), ९८ (२१), ९८ (२२), Pub: princeton University, Press New Delhi.
- ४) लेज्ज : सय्यद महेबूब रिझवी, तारीज-ए-दारूल-उलूम देवबंद, जंड पहिला, पा-नं. १२९-३० (६), १५५ (८), १७४ (१४), १४३-४५ (१७), १५३ (१८), इदारा-ए-दारूल-उलूम देवबंद, प्र.व.१९९२.
- ५) लेज्ज : मौला-ना असीर इदरवी, मौला-ना जसिम -ना-गोतवी ह्यात और जार-नामे, पा-नं. १२९ (७), प्रकाश-नः शोज-उल-हि-द अजेंडमि, दारूल-उलूम देवबंद प्र.व.१९९७.
- ६) लेज्ज : मौला-ना सय्यद मुहम्मद मियाँ, "उलेमा-ए-हज और उ-जे मुजाहिदा-ना जार-नामे", जंड पहिला पा-नं. ६४ (९), ६६ (१२), ६६ (१३), १५४ (२३), २८१ (१६), १५६ (१७), ९८ (१९), १५४ (२३).
- ७) लेज्ज : उबैदउल्ला जुदसी, "आजादी जी तहरीजे" पा-नं. ८३ (११), प्र. इदारा-ए-सजाफत, इस्लामिज क्लब रोड, लाहोर, प्र.व.१९८८.